

οὐδέπω ἡμῖν δεδήλωκας, τί προστάττει τὸ Δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομένοις εἰς τὸν βίον ποιεῖν; — ΠΡ. Θαρρῶν (ἔφη). Διὸ καὶ ὑμεῖς θαρρῶτε· πάντα γὰρ ὑμῖν ἐξηγήσομαι, καὶ οὐδὲν ἀποκρύψω. — ΞΕΝ. Καλῶς λέγεις (ἔφη ἐγώ). — Ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα πάλιν. — ΠΡ. Ὁράτε (ἔφη) τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἣ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι καὶ ἐπὶ λίθου στρογγύλου ἐστάναι, ἣν καὶ ἄρτι ὑμῖν εἶπον ὅτι Τύχη καλεῖται; — ΞΕΝ. Ὁρῶμεν. — ΠΡ. Ταύτη¹³³ κελεύει (ἔφη) μὴ πιστεύειν, καὶ βέβαιον μὴδὲν πιστεύειν μὴδὲ ἀσφαλὲς ἔχειν, ὅ,τι ἂν παρ' αὐτῆς λάβῃ τις, μὴδὲ ὡς ἴδια ἡγεῖσθαι¹³⁴. Οὐδὲν γὰρ κωλύει ταῦτα πάλιν ἀφελέσθαι¹³⁵, καὶ ἐτέρῳ διδόναι· πολλάκις γὰρ τοῦτο εἶωθε¹³⁶ ποιεῖν. Καὶ διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν κελεύει¹³⁷ πρὸς τὰς παρ' αὐτῆς δόσεις ἀπηττήτους¹³⁸ γίγνεσθαι, καὶ μὴτε χαίρειν ὅταν διδῶ, μὴτε ἀθυμεῖν ὅταν ἀφέληται, καὶ μὴτε φέγειν αὐτήν, μὴτε ἐπαινεῖν. Οὐδὲν γὰρ ποιεῖ μετὰ λογισμοῦ, ἀλλ' εἰκῇ¹³⁹ καὶ ὡς ἔτυχε πάντα, ὥσπερ πρότερον ὑμῖν ἔλεξα. Διὰ τοῦτο οὖν τὸ Δαιμόνιον κελεύει μὴ θαυμάζειν, ὅ,τι ἂν πράττῃ αὕτη, μὴδὲ γίγνεσθαι ὁμοίους τοῖς κακοῖς τραπεζίταις. Καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, ὅταν μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον παρὰ τῶν ἀνθρώπων, χαίρουσι, καὶ ἴδιον νομίζουσιν εἶναι. Ὅταν δὲ ἀπαιτῶνται¹⁴⁰ ἀγανακτοῦσι, καὶ δεινὰ οἶονται πεπονηθέναι, οὐ μνημονεύοντες, ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔλαβον τὰ θέματα¹⁴¹, ἐφ' ᾧ¹⁴² οὐδὲν κωλύει τὸν θέμενον πάλιν κομίσασθαι¹⁴³. Ὡσαύτως τοίνυν κελεύει ἔχειν τὸ Δαιμόνιον καὶ πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς δόσιν¹⁴⁴, καὶ μνημονεύειν ὅτι τοιαύτην ἔχει φύσιν ἡ Τύχη, ὥστε ἃ δέδωκεν, ἀφελέσθαι¹⁴⁵, καὶ ταχέως πάλιν δοῦναι πολλαπλάσια, αὐτῆς δὲ ἀφελέσθαι ἃ δέδωκεν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ προϋπάρχοντα¹⁴⁶. Ἄ γοῦν ἂν διδῶ¹⁴⁷, κελεύει¹⁴⁸ λαμβάνειν παρ' αὐτῆς, καὶ συντόμως ἀπελθεῖν ἔχοντας πρὸς τὴν βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ δόσιν¹⁴⁹. — ΞΕΝ. Ποίαν ταύτην (ἔφη ἐγώ); — ΠΡ. Ἡ λήψονται παρὰ τῆς παιδείας, ἣν¹⁵⁰ διασωθῶσιν ἐκεῖ. — ΞΕΝ. Αὕτη¹⁵¹ οὖν τίς ἐστίν; — ΠΡ. Ἡ ἀληθὴς Ἐπιστήμη (ἔφη) τῶν συμφερόντων, καὶ ἀσφαλῆς δόσις, καὶ βεβαία καὶ ἀμετάβλητος. Φεύγειν οὖν κελεύει συντόμως πρὸς ταύτην· καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας, ἃς πρότερον εἶπον ὅτι Ἀκρασία, καὶ Ἡδυπάθεια καλοῦνται, καὶ ἐντεῦθεν κελεύει συντόμως ἀπαλλάττεσθαι¹⁵², καὶ μὴ πιστεύειν μὴδὲ ταύταις μὴδέν¹⁵³. Ὡς¹⁵⁴ δ' ἂν πρὸς τὴν Ψευδοπαιδείαν ἀφίκωνται, κελεύει αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐνδιατρίψαι, καὶ λαβεῖν ὅ,τι ἂν βούλωνται παρ' αὐτῆς, ὥσπερ ἐφρόδιον¹⁵⁵. εἰτα ἐντεῦθεν ἀπι-

133) Κελεύει (τοῖς εἰσπορευομένοις) μὴ πιστεύειν ταύτη. 134) Ἐκεῖνα ἃ ἂν λάβῃ τις παρ' αὐτῆς. 135) Αὐτήν. 136) Παρά. ἀντὶ ἐνεστ. ἀχρ. ἐκ τοῦ ἔθω. 137) Τὸ Δαιμόνιον. 138) Ἀνικητούς, ἀδιαφόρους. 139) Ὅπως τύχη. 140) Παθητ. ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἀπικτιῶσιν ἀπὸ αὐτοῦ. 141) Τὰς παρακαταθήκας. 142) Ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅτι οὐδὲν κωλύει. 143) Νὰ τὰ λάβῃ ὁπίσω. 144) Το δαιμ. κελεύει τοῖς ἀνθρώποις ἔχειν ὡσαύτως, νὰ διακρίνεται οὕτως, νὰ ᾖ τοιοῦτοι. 145) Κ. §. 465, ὥστε, 1). 146) Ἀφελέσθαι δὲ οὐ μόνον ἃ δέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τὰ προϋπάρχοντα, πρὶν ἢ δώσῃ. 147) Ἡ τύχη. 148) Τὸ Δαιμόνιον. 149) Καὶ ἔχοντας ἃ ἂν διδῶ ἀπελθεῖν συντόμως πρὸς. 150) Ἐάν. 151) Ἡ ἀσφαλῆς δόσις. 152) Ἀναχωρεῖν. 153) Κατὰ μὴδέν. 154) Ὅταν. 155) Ἡ ψευδοπαιδεία δύναται νὰ χορηγήσῃ διάφορα ἐφρόδια καὶ κοσμήματα τοῦ βίου, ὡς, ῥητορείαν, μουσικὴν, κτλ. ὅχι ὁμῶς καὶ τὴν ἀληθεῖ παιδείαν, τὴν φιλοσοφίαν.